

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

ROMEINEN TEGEN OLIFANTEN

Wij hebben een veldslag verloren, maar niet de oorlog! » Dat hebben de Romeinen wellicht gezegd, want tweemaal leverden zij slag met Pyrrhus, de koning van Epirus, tweemaal werden zij verslagen en toch waagden zij het er een derde keer op. Die derde veldslag nu was zorgvuldig voorbereid. De Romeinen hadden uit de twee vorige nederlagen iets geleerd en ze bewezen dat wat twee keer is gebeurd niet noodzakelijk een derde maal moet geschieden. De derde keer was de goede keer, ze wonnen!

3. — OSSEN OP HET OORLOGSPAD

Pyrrhus ontmoette de Romeinen te Heraklea en Tarente beleefde plezier aan die ontmoeting, want toen de Romeinen die enorme beesten op zich zagen afstormen vluchtten zij in paniek. Zij hadden nog nooit zulke « ossen » gezien! De Romeinen keerden echter terug en waagden het er een tweede keer op, te Ausculum en zij werden nog eens verslagen. Voor Pyrrhus echter was het wat men later zou noemen een « Pyrrhus-overwinning », d.w.z. een overwinning die met de nederlaag gelijk staat omdat zij zo veel bloed kostte.



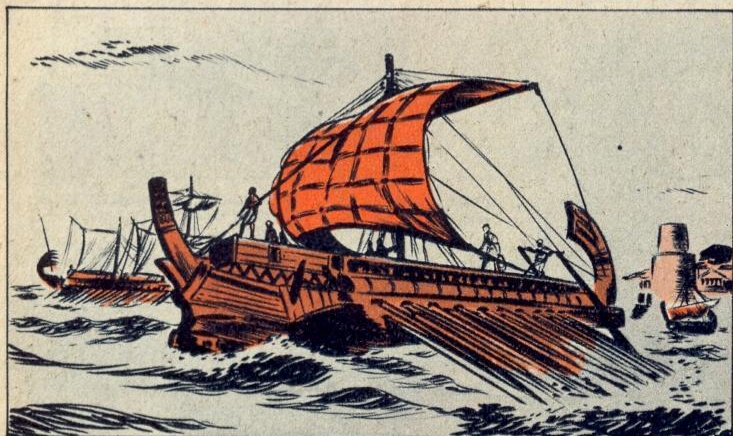
4. — DE DOOD VAN EEN AVONTURIER

Rome weigerde te onderhandelen en Pyrrhus, ontmoedigd, vertrok naar Sicilië in de hoop er andere avonturen te beleven. Toen hij in 275 terugkeerde stonden de Romeinen opgesteld in de vlakte van Benventum. Zij hadden geen schrik meer van de olifanten en Pyrrhus werd verslagen. Hij liet Tarente aan zijn lot over en keerde naar Epirus terug. Hij stierf enkele tijd later.



5. — DE ROMEINSE HEIRBANEN

ITALIE was nu helemaal van de Romeinen en werd naar Romeinse opvatting georganiseerd. Naar de ontvolkte streken stuurden zij kolonisten en die waren boer en soldaat tegelijkertijd. Om al de strategische punten met elkaar te verbinden bouwden zij wegen. Die Romeinse heirbanen waren onverslijtbaar. Al die wegen liepen naar Rome. De eerste, de via Appia, bouwde Appius Claudis in 312.



1. — TARENTE

De Romeinen waren nu meester in de bergen en meester in de vlakte, maar de kust van Italië hadden zij niet in handen. De havens waren Grieks. Het is nochtans waar dat de meeste Griekse steden geallieerd waren met Rome. Een stad echter maakte daarop uitzondering. Dat was Tarente. Het was een trotse stad, fier op haar onafhankelijkheid. Men weefde er de mooiste stoffen, men bouwde er de schoonste schepen. Er was comfort en weelde. De kunsten bloeiden er. Tarente had echter geen leger.



2. — PYRRHUS EN TWINTIG OLIFANTEN

En op zekere dag, toen een mooie tragedie werd opgevoerd in het teater van Tarente, zag men enkele zware Romeinse schepen op de blauwe zee opdagen. De inwoners van Tarente vonden dat nogal grof en zij brachten de Romeinse schepen tot zinken. Dat betekende oorlog. Maar Tarente had geen leger? Dat geeft niets als men geld heeft. Tarente kocht een bevelhebber en krijgers. De bevelhebber heette Pyrrhus, een eigenaardig man, die na heel wat avonturen koning was geworden van Epirus (thans Albanië). Hij beweerde dat hij een kozijn was van Alexander de Grote. Pyrrhus kwam naar Tarente met 25.000 man en twintig olifanten.